

“मीठे बच्चे- यस जन्मको पापबाट हल्का हुनको लागि बाबालाई सत्य-सत्य सुनाऊ र अधिल्लो जन्मका विकर्महरूलाई योग अग्निले समाप्त गर ।”

प्रश्न:- ईश्वरीय मदतगार बन्नको लागि कुनचाहिँ एउटा चिन्ता हुनुपर्छ ?

उत्तर:- हामीलाई यादको यात्रामा रहेर पावन अवश्य बन्नु छ । पावन बन्ने चिन्ता हुनुपर्छ । यो नै मुख्य विषय हो । जो बच्चाहरू पावन बन्छन् उनीहरू नै बाबाको मदतगार बन्न सक्छन् । बाबा एकलै के गर्नु हुन्छ, यसैले बच्चाहरूले श्रीमत अनुसार आफ्नै योगबलद्वारा विश्वलाई पावन बनाएर पावन राजधानी बनाउनु छ । पहिले स्वयम्लाई पावन बनाउनु छ ।

ओम् शान्ति । यो त अवश्य बच्चाहरूले सम्भन्छन्- हामी बाबाको पासमा जान्छौ रिफ्रेस हुनको लागि । वहाँ सेन्टरहरूमा जब जान्छन् भने यस्तो सम्भन सक्दैनन् । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ बाबा मधुवनमा हुनुहुन्छ । बाबाको मुरली चल्छ नै बच्चाहरूको लागि । बच्चाहरूले सम्भन्छन्- हामी मधुवनमा मुरली सुन्न जाँदै छौं । मुरली अक्षर कृष्णको लागि सम्भन्छन् । मुरलीको अर्थ अरू कुनै छैन । तिमी बच्चाहरूलाई अब राम्रोसँग समझमा आएको छ नि । बाबाले सम्भाउनुभएको छ, तिमीले महसुस गर्छौं हामी धेरै बेसमझ बनेका थियौं । यस्तो कसैले पनि आफूलाई सम्भदैन । जब यहाँ आउँछन् तब निश्चय बुद्धि हुन्छन् । वास्तवमा हामी धेरै बेसमझ बनेका थियौं । तिमी सत्ययुगमा कति समझदार, विश्वको मालिक थियौ । कुनै मूर्ख कहाँ विश्वको मालिक बन्न सक्छ र । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए, यति समझदार थिए त्यसैले भक्तिमार्गमा पुजिन्छन् । जड चित्रले केही बोल्न त सक्दैन । शिवबाबाको पूजा गर्छन्, उहाँले केही बोल्नुहुन्छ र ! शिवबाबाले एकै चोटि आएर बोल्नुहुन्छ । पूजा गर्नेहरूलाई पनि उहाँ ज्ञान सुनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ भन्ने कुरा थाहा छैन । कृष्णको लागि सम्भन्छन्- उनले मुरली बजाए । जसको पूजा गर्छन् उनको कर्तव्यको बारेमा बिल्कुलै जान्दैनन् । त्यसैले यो पूजा आदि बाबा नआएसम्म निष्फल नै हुन्छ । तिमी बच्चाहरू मध्य कतिले वेद-शास्त्र आदि केही पनि पढेका छैनन् । अब तिमीहरूलाई एक सत्य बाबाले पढाइरहनुभएको छ । तिमी सम्भन्छौ- वास्तवमा सच्चा पढाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ । बाबालाई भनिन्छ नै सत्य । नरबाट नारायण बनाउने सच्चा कथा सुनाउनुहुन्छ । अर्थ त ठीक छ । सत्य बाबा आउनुहुन्छ, अब नरबाट नारायण बन्नु छ, त्यसैले अवश्य पनि सत्ययुग स्थापना गर्नुहुन्छ नि । पुरानो दुनियाँ कलियुग कहाँ बन्छ र ! कथा सुन्ने बेलामा यो कसैको बुद्धिमा हुँदैन कि हामी नरबाट नारायण बन्नेछौं । अहिले तिमीलाई नरबाट नारायण बन्ने राजयोग सिकाउनुहुन्छ । यो पनि कुनै नयाँ कुरा होइन । बाबाले भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प आएर सम्भाउँछु । युग-युगमा कसरी आउँछु ! ब्रह्माको चित्र देखाएर तिमीले यो रथ हो भनेर सम्भाउन सक्छौ । यो हो धेरै जन्महरूको अन्त्यको पतित जन्म । अब यिनी पनि पावन बन्छन् । हामी पनि बन्छौं । योगबल विना कोही पनि पावन बन्न सक्दैन । विकर्म विनाश हुन सक्दैन । पानीमा स्नान गर्नाले कोही पावन बन्न सक्दैन । यो हो योग अग्नि । पानी हुन्छ आगोलाई निभाउनेवाला । आगो हुन्छ जलाउनेवाला । त्यसैले पानी कुनै आगो त होइन, जसबाट विकर्म विनाश होस् । सबैभन्दा बढी गुरु आदि यिनले गरेका छन्, शास्त्र पनि धेरै पढेका छन् । यस जन्ममा मानौं पण्डित नै थिए तर त्यसबाट फाइदा त केही पनि भएन । पुण्य आत्मा त बन्दै बन्दैनन् । पाप नै गर्दै आउँछन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- जसले आफूलाई बच्चा सम्भन्छन्, उनीहरूले यस जन्ममा जो पाप आदि गरेका छन् ती पाप कर्म बताइदिनुपर्छ किनकि बाबा सम्मुख आउनुभएको छ, तब नै हल्का हुनेछ । यस जन्ममा हलुका हुनेछौ । फेरि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, जन्म-जन्मान्तरको पाप कर्मको बोझ जुन शिरमाथि छ त्यसलाई उतार्नु छ । बाबाले योगको कुरा सम्भाउनुहुन्छ । योगबाट नै विकर्म विनाश हुनेछ । यी कुराहरू तिमी अहिले सुन्छौ । सत्ययुगमा यी कुराहरू कसैले सुनाउन सक्दैन । यो सारा ड्रामा बनेको छ । सेकण्डप्रति सेकण्ड यो सारा ड्रामा घुमिरहन्छ । एक सेकण्ड अर्को सेकण्डसँग मिल्दैन । सेकण्ड-सेकण्डमा आयु पनि कम हुँदै जान्छ । अहिले तिमीले आयुलाई कम हुनमा ब्रेक लगाउँछौ र योगले आयुलाई बढाउँछौ । अब तिमी बच्चाहरूलाई योगबलबाट आफ्नो आयु बढाउनु छ । योगको लागि बाबाले धेरै जोड दिनुहुन्छ, तर कसैले बुझ्दैनन् । भन्छन् बाबा हामी भुलिहाल्छौं । तब बाबाले भन्नुहुन्छ- योग कुनै अरू कुरा होइन, यो हो यादको यात्रा । बाबालाई याद गर्दा-गर्दा पाप काटिदै जानेछन्, अन्त मति सो गति हुनेछ । यसमा एउटा उदाहरण पनि दिनुहुन्छ- कसैले कसैलाई भन्यो तिमी भैंसी हो, तब उसले आफूलाई भैंसी नै सम्भन थाल्यो । भन्यो, यस ढोकाबाट निक्ल । अनि उसले भन्यो म त भैंसी हूँ कसरी निकलू ! वास्तवमा मानौं भैंसी नै बन्यो ।

यो एउटा उदाहरण बसेर दिन्छन्, बाँकी कुनै यस्तो हुँदैन । यो कुनै यथार्थ उदाहरण होइन । सधैं सत्य कुराको उदाहरण दिइन्छ ।

यस समयमा बाबाले जे तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ त्यसको फेरि भक्तिमार्गमा पर्व मनाइन्छ । कति धेरै मेला-जात्रा आदि हुन्छन् । यस समयमा जे-जति हुन्छ त्यसको पर्व बन्छ । तिमी यहाँ कति स्वच्छ बन्छौ । मेला-जात्रामा त कति मैला हुन्छन्, शरीरमा माटो दल्छन् । सम्भन्छन् पाप मेटिनेछ । बाबा स्वयम्ले यो सबै गर्नुभएको छ । नासिकमा पानी धेरै फोहर हुन्छ । त्यहाँ गएर माटो दल्छन् । सम्भन्छन् पाप विनाश हुनेछ । फेरि त्यस माटोलाई सफा गर्नको लागि पानी लिएर आउँछन् । बेलायतमा कुनै ठूला महाराजा आदि जाँदा गंगा जलको घडा साथमा लिएर जान्थे फेरि पानी जहाजमा (स्टीमरमा) त्यही पानी पिउँथे । पहिले हवाईजहाज (एरोप्लेन), मोटर आदि थिएनन् । १००-१५० वर्षभित्र के-के बनेको छ ! सत्ययुग आदिमा यो विज्ञान आदि काममा आउँछ । वहाँ त महल आदि बनाउनमा बेर लाग्दैन । अहिले तिमी बुद्धि पारसबुद्धि बन्छ, त्यसैले सबै काम सहज हुन्छ । जसरी यहाँ माटोको ईँटा बन्छ, त्यसरी त्यहाँ सुनको ईँटा हुन्छ । यसमा माया मच्छन्दरको खेल पनि देखाउँछन् । यी त उनीहरूले बसेर नाटक बनाएका हुन्, देखाउनको लागि । वास्तवमा स्वर्गमा सुनको ईँटा हुन्छन् । त्यसलाई भनिन्छ नै स्वर्णिम युग (गोल्डन एज) । यसलाई भनिन्छ लौह युग (आइरन एज) । स्वर्गलाई त सबैले याद गर्छन् । चित्र पनि उनीहरूका कायम छन् । भन्छन् पनि आदि सनातन धर्म, फेरि हिन्दू धर्म भनिदिन्छन् । देवता भन्नुको सट्टा हिन्दू भनिदिन्छन् किनकि विकारी छन् त्यसैले देवता कसरी भन्ने ? तिमी जहाँ गए पनि यो कुरा सम्झाउँछौ किनकि तिमी सन्देश दूत (मेसेन्जर) हो, पैगम्बर हो । बाबाको परिचय हरेकलाई दिनु छ । हो, तपाईंले भन्नुभएको ठीक हो भनेर कसैले त तुरुन्त बुझ्नेछन् । वास्तवमा दुई बुवा हुनुहुन्छ । कसैले भन्दछन् परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । तिमी सम्भन्छौ एकबाट हदको वर्सा मिल्छ । पारलौकिक बुवाबाट २१ जन्मको लागि बेहदको वर्सा मिल्छ । यो ज्ञान पनि अहिले छ । वहाँ यो ज्ञान रहँदैन । संगमयुगमा नै वर्सा मिल्छ जसले गर्दा तिमी २१ पिँढी जन्म-जन्म राज्य गर्छौ । तिमी सारा विश्वको मालिक बन्छौ । यो कुरा तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ । जो पक्का निश्चय बुद्धि छन् उनीहरूलाई कुनै संशय उठाउनुपर्ने कुरा छैन । बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ । शिवबाबा आउनुहुन्छ भने अवश्य पनि केही वर्सा दिनुहुन्छ । यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यो ब्याज धेरै राम्रो छ । यो अवश्य लगाइएको होस् । घर-घरमा सन्देश दिनु छ फेरि कसैले मानोस् नमानोस् । विनाश आएपछि सम्भनेछन् भगवान् आउनुभएको छ भनेर । फेरि जसलाई तिमीले सन्देश दिएका छौ, उनीहरूले याद गर्नेछन् कि यी सेतो लुगा लगाउनेवाला फरिश्ता को थिए ? सृक्षमवतनमा पनि तिमीले फरिश्ता देख्छौ नि ! तिमी जान्दछौ मम्मा-बाबा योगबलले यस्तो फरिश्ता बन्नुहुन्छ भने हामी पनि बन्नेछौ । यी सबै कुराहरू बाबाले यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ । डाइरेक्ट ज्ञान दिनुहुन्छ । जुन ज्ञान बाबामा छ त्यो तिमी बच्चाहरूमा पनि छ । जब माथि जान्छौ तब ज्ञानको पार्ट पनि पूरा हुन्छ । फेरि जुन सुखको पार्ट मिल्छ त्यो बजाउँछौ, त्यसपछि यो ज्ञान भुलिन्छ ।

त्यसैले तिमी बच्चाहरू जहाँ गए पनि मेसेन्जरको निशानी— यो ब्याज अवश्य साथमा होस् । चाहे कसैले हाँसो किन नगरुन् । यसमा हाँसो गर्नुपर्ने के नै छ र ! तिमी त यथार्थ कुरा सुनाउँछौ । उहाँ बेहदका बाबा हुनुहुन्छ । उहाँको नाम हो शिवबाबा, उहाँ कल्याणकारी हुनुहुन्छ । आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यो सारा ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई मिलेको छ । फेरि किन भुल्ने । कुरा त विल्कुल सहज छ । हिँड्दा-डुल्दा बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ अर्थात् शान्तिधाम र सुखधाम । तिमी बच्चाहरू यहाँ आउँछौ मुरली सुनेर फेरि सुनाउनु पनि पर्छ । यस्तो होइन कि एउटै ब्राह्मणीले मुरली चलाओस् । ब्राह्मणीले आफू समान बनाएर तयार गर्नुपर्छ, तब धेरैको कल्याण गर्न सक्नेछौ । यदि एउटी ब्राह्मणी कतै जान्छिन् भने अर्कोले किन सेन्टर चलाउन सकिदैनन् ! के धारणा गरेकी छैनन् ? विद्यार्थीलाई पढ्ने र पढाउने सोख हुनुपर्छ । मुरली त धेरै सहज छ, कसैले पनि धारणा गरेर क्लास गराउन सक्छ । यहाँ त बाबा बस्नुभएको छ । बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— कुनै पनि कुरामा संशय हुनुहुँदैन । एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले सबैकुरा जान्नुहुन्छ । एकै लक्ष्य-उद्देश्य छ, यसमा कुनै प्रश्न आदि सोध्नु पर्ने पनि छैन । बिहान पनि बसेर बच्चाहरूलाई यादको यात्रामा मदत गर्छु । सारा बेहदका बच्चाहरू याद रहन्छन् । तिमी सबै बच्चाहरूलाई यस यादको मदतबाट सारा विश्वलाई पावन बनाउनु छ, यसमा नै तिमी औला दिन्छौ । पवित्र त सारा दुनियाँलाई बनाउनु छ नि । त्यसैले बाबाले सबै बच्चाहरूमाथि नजर राख्नुहुन्छ नि । सबै शान्तिधाममा जाऊन् ।

सबैको ध्यान खिचुहुन्छ । बाबा त बेहदमा नै बस्नुहुन्छ । म आएको छु सारा दुनियाँलाई पावन बनाउन । सारा दुनियाँलाई करेन्ट दिइरहेको छु ताकि पवित्र होऊन् । जसको पूरा योगबल हुन्छ, उनीहरूले सम्भक्नेछन् बाबाले अहिले बसेर राजयोगको यात्रा सिकाइरहनुभएको छ जसले विश्वमा शान्ति हुन्छ । बच्चाहरू पनि यादमा रहन्छन् भने मदत मिल्छ । मदतगार बच्चाहरू पनि चाहिन्छ नि । खुदाई खिदमतगार, निश्चयबुद्धिले नै याद गर्नेछन् । तिम्रो पहिलो विषय हो पावन बन्ने अर्थात् तिमी बच्चाहरू बाबाको साथमा निमित्त बन्दछौ । बाबालाई बोलाउँछन्— हे पतित पावन आउनुहोस् । अब उहाँले एकलै के गर्नुहुनेछ । मदतगार चाहिन्छ नि । तिमी जान्दछौ— हामी दुनियाँलाई पवित्र बनाएर सारा विश्वमा राज्य गर्नेछौ । बुद्धिमा जब यस्तो निश्चय हुन्छ तब नशा चढ्नेछ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामी बाबाको श्रीमतले, आफ्नो योगबलले आफ्नो लागि राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ । यो नशा चढ्नुपर्छ । यो हो रूहानी कुरा । बच्चाहरू सम्भक्नुन् हरेक कल्प बाबाले यस रूहानी बलले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । यो पनि सम्भक्नु कि शिवबाबा आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । यतिबेला शिरमा यही यादको यात्राको नै चिन्तन छ । पुरुषार्थ गर्नु छ । धन्दा आदि गर्दा पनि यादको यात्रा रहोस् । सदा स्वस्थ बनाउनको लागि बाबाले कमाई जबरदस्त गराउनुहुन्छ । यस समयमा सबै कुरा भुल्नुपर्छ । हामी आत्माहरू गइरहेका छौ, आत्म-अभिमानी बन्ने अभ्यास गराइन्छ । खाँदा-पिउँदा, हिउँदा-डुल्दा के बाबालाई याद गर्न सक्दैनौ, कपडा सिउँदा, बुद्धियोग बाबाको यादमा रहोस् । धेरै सजिलो छ । यो त सम्भक्नु— ८४को चक्र पूरा भएको छ । अहिले बाबा हामी आत्माहरूलाई राजयोग सिकाउन आउनुभएको छ । यो विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिइरहन्छ । कल्प पहिले पनि यस्तै भएको थियो, जुन अहिले फेरि दोहोरिइ रहेको छ । यो पुनरावृत्तिको रहस्य पनि बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ । हरेकलाई ड्रामामा पार्ट मिलेको छ, त्यो बजाइरहन्छन् । बच्चाहरूलाई राय दिइन्छ कि बाबालाई याद गर्नु भन्ने सतोप्रधान बन्नेछौ । फेरि यो शरीर पनि छुट्नेछ । तिम्रो बुद्धिमा अब यो नै छ कि हामी आत्मा सतोप्रधान बन्नेछौ किनकि फर्केर जानु छ । सत्ययुगमा यसरी भनिदैन । वहाँ त भन्नेछौ— एक पुरानो शरीर छोडेर अर्को लिनु छ । वहाँ त दुःखको कुरा हुँदैन । यहाँ यो दुःखधाम हो । पुरानो शरीर हो, त्यसैले सम्भक्नुन् यसलाई छोडेर अब फर्केर आफ्नो घर जाऔ । बाबालाई निरन्तर याद गर्नु छ । उहाँ निराकार बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँ नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— मैले साधुहरूको पनि उद्धार गर्छु । तिमी अब एक बाबासँग योग लगाऊ । तिमी सबै आत्माहरूलाई बाबाबाट वर्सा लिने हक छ । आफूलाई आत्मा सम्भेर देही-अभिमानी बन । बाबालाई निरन्तर याद गर्नु भन्ने पाप काटिदै जानेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मुरली सुनेर फेरि सुनाउनु छ । पढ्नुको साथ साथै पढाउनु पनि छ । कल्याणकारी बन्नु छ । ब्याज सन्देश दिने निसानी हो, यो सधैं लगाइरहनु छ ।
- २) विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नको लागि यादको यात्रामा रहनु छ । जसरी बाबाको नजर बेहदमा रहन्छ, सारा दुनियाँलाई पावन बनाउनको लागि करेन्ट दिनुहुन्छ, यसैगरी बाबालाई अनुसरण गरेर मदतगार बन्नु छ ।

वरदानः— बुद्धिलाई मेरोपनको फेरोबाट निकालेर उल्भनहरूबाट मुक्त रहनेवाला न्यारा, ट्रस्टी भव !

जब बुद्धि कुनै कुरामा उल्भन्छ तब सम्भक् अवश्य कुनै न कुनै मेरोपन छ । जहाँ मेरो आउँछ वहाँ बुद्धिको फेरो लाग्छ । गृहस्थी बनेर सोच्नाले गडबड हुन्छ यसैले विल्कुल न्यारा र ट्रस्टी बन । यो मेरोपन— मेरो नाम खराब हुन्छ, मेरो ग्लानि हुन्छ... यो सोच्नु नै उल्भन हो । फेरि जति सुल्भाने कोशिश गर्नेछौ त्यति नै उल्भदै जानेछौ । यसैले ट्रस्टी बनेर मुक्त होऊ । भगवान्का बच्चाहरू कहिले उल्भनमा आउन सक्दैनन् ।

स्लोगनः— बडा बाबाका बच्चा है, यसैले सानो दिल न गर, सानो-सानो कुरामा नडराऊ ।